

LEVENT

Antikacının Oyunu

Mustafa Orakçı

LEVENT

ANTİKACININ OYUNU

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı**." dedi. Beni tanımasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

LEVENT

ANTİKACININ OYUNU

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editör: Tülay Öncü

Kapak Uygulama: Sude Zümrüt

İç Tasarım: Esra Burak

Baskı - Cilt: Seçil Ofset

100. Yıl Matbaacılar Sitesi 4. Cad. No77 Bağcılar / İSTANBUL

Tel: (0212) 629 06 15

Sertifika No: 12068

ISBN: 978-605-08-3181-8

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikaye

Kasım/2019

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

İÇİNDEKİLER

RESSAM KAMİL	5
TAZE FASULYE.....	12
RESİMLER ÇALINIYOR	17
GİZEMLİ AYICIK	29
AYICIĞIN SIRRI	33
DEĞERLİ OLAN ŞEY... ..	45
KAMİL YÖNTEMİ	52
MÜZAYEDE.....	66
KAÇIŞ ARACI	88
SONRA NELER OLDU?.....	91
HAYDİ SEÇ BİRİNİ	92
SÖZLÜK.....	94

RESSAM KÂMİL

Yaz tatili başladı, hatta başlayalı epey zaman oldu. Bütün tayfa, neredeyse her gün birlikteyiz. Neredeyse diyorum, çünkü son zamanlarda Kâmil'i göremiyorduk. Ne bizim yanımıza geliyor ne de evde duruyordu.

Kâmil'in bu kadar uzun zaman ortadan kaybolduğu pek görülmemiş şey değildi. Biz de bir sorunu olup olmadığını öğrenmek için akşam vakti Kâmillere gitmeye karar verdik.

Tam bahçe kapısından girerken Kâmil'le karşılaştık. Elinde bir tencere yemekle dışarı çıkıyordu. Hareketlerine

bakılırsa acelesi de vardı.

- Kâmil merhaba! Nereye böyle?

- Merhaba arkadaşlar, kursa yetiştirmeye çalışıyorum.

- Ne kursu bu?

- Resim kursu...

- İyi ama bu tencereyle resim kursunda ne yapacaksın?

İçindeki merak etmiş olacak ki Mert de sormadan duramadı:

– Kâmil Ağabey ne var tencerede?

Kâmil, tencereyi dikkatle tutmaya çalışarak cevap verdi:

– Zeytinyağlı taze fasulye.

Önce saatine baktı. Arkasından da bize döndü:

– Arkadaşlar, merak etmeyin. Çok kısa zamanda size neler olduğunu ayrıntısıyla anlatacağım. Şimdi bana izin verin, kursa yetişeyim. Biraz acelem var da... Ders neredeyse başlamak üzere... Çok yakında yanınıza geleceğim. Sabredin.

Kâmil, elinde tenceresi ve daha bir sürü şeyle uzaklaştı. Yoluna devam etti. Biz de arkasından bakakaldık.

Kâmil'i görmeden birkaç gün daha geçirdik. Bir akşam Kâmil, haber göndere rek herkesten parka gelmesini istedi. Gel diğimize hepimizin eline bir davetiye sıkıştırdı.

- Kâmil bu da ne?

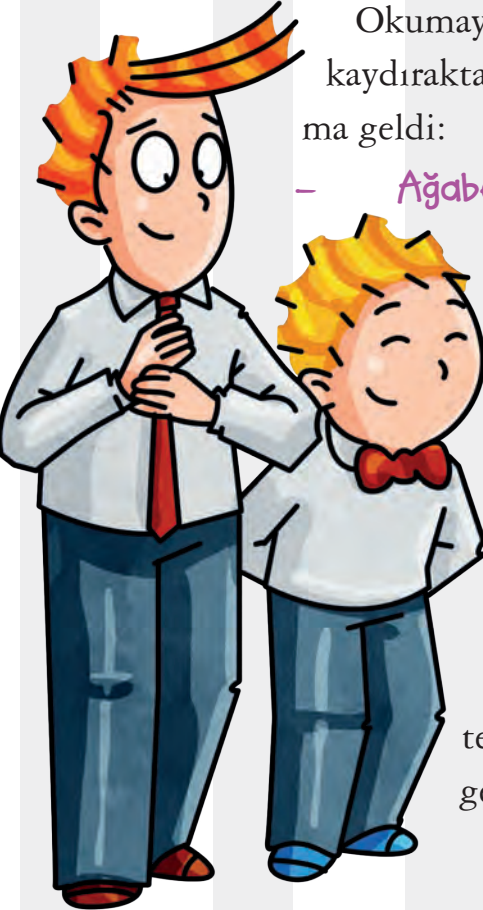
- Okuyun lütfen.

Okumaya başladım. O sırada kaydırakta kayan Mert de yanı ma geldi:

- Ağabey, o ne?

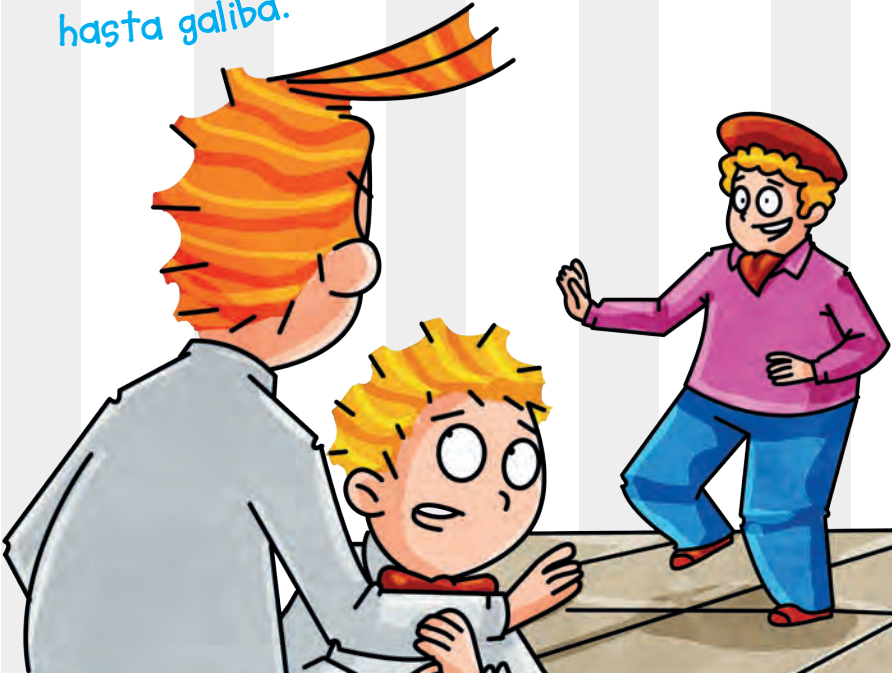
- Bu bir resim sergisi davetiyesi Mertçiğim. Resim sergisine katı lanlardan birisi de Kâmil Ağabey'in. Resim sergisine katılıyor resmiyle...

Hepimiz Kâmil'i tebrik ettik ve sergiye geleceğimizi söyledik.

Ertesi gün güzelce hazırlandık. Doğruca resim sergisinin olduğu yere gittik. Kâmil'in yüzü bizi görünce gülmeye başladı. Biz de onu görünce mutlu olduk. Başına ressamların taktığı bir şapka, boynuna da fular takmıştı. Onu bu şekilde görmeye alışık olmadığımız için çok şaşır-
dık. Şaşıran sadece ben değildim sanırım. Yanı başımda duran Mert de, Kâmil'i görünce kolumu çekiştirmeye başladı:

- Ağabey baksana, Kâmil Ağabeyim hasta galiba.

– Nedenmiş o Mertçiğim?

– Ağabey bu yaz mevsiminde şapka takmış kafasına. Boynuna da atkılı... Üşüyor olmalı. Demek ki ateşi yükselmiş. Ne zaman ateşim yükselse ben de üşümeye başlarım.

– Hayır Mertçiğim, boynuna taktığı şeyin adı fular. Üşüdüğü için değil, hoş görünmek için takıyor.

Konuşarak Kâmil'in yanına yaklaştık.

– Arkadaşlar hoş geldiniz. Beni böyle bir günde yalnız bırakmadığınız için çok teşekkür ederim. Sağ olun.

Kâmil çok mutlu görünüyordu. Tek tek elimizi sıktı. Kendi aramızda konuşurken, bir kişi sahneye çıktı ve konuşma yapmaya başladı. Anladığım kadarıyla Kâmillerin resim öğretmeni idi. Konuşması çok güzeldi, hepimiz onu alkışladık. Sonra kurdele kesildi ve sergi açıldı.